

відстоювати своє право на мову, історію і власний геополітичний вибір. Важливим є терапевтичний вплив театрального мистецтва на соціум в умовах війни.

Список використаних джерел:

1. Василевська-Скупа, Л. П., Швець, І. Б., & Остапчук, Л. О. (2022). Шляхи формування національної самосвідомості підростаючого покоління засобами українського музичного мистецтва. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки, (204), 99-103. <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2022-1-204-99-103>
 2. Васільєв С., Чужина І. Український театр: шлях до себе. – Київ, КЖД «Софія». 2018. 146 с.
 3. «Театр крізь війну: терапія, документ, розвага?»
<https://www.youtube.com/watch?v=cDuiaileslg>
 4. Галина Терещук. Надпотужна терапія, яка потрапляє в душу: як театр під час війни рятує психіку людей <https://www.radiosvoboda.org/a/teatr-viyna-tyl-okupatsiya/32124479.html>
-

ТРАДИЦІЙНА МУЗИЧНА ОСВІТА В ЯПОНІЇ: ІСТОРИКО-ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

*Явтуховська В.В., здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»
Науковий керівник Кравцова Н.Є., кандидат педагогічних наук, доцент
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського*

Японія завжди була відома своєю вишуканою культурою та багатою художньою спадщиною. Важливою складовою цієї спадщини є музика, яка відіграє ключову роль у навчанні та вихованні японських школярів. Дана стаття присвячена вивченню системи музичної освіти Японії, її історії, сучасного стану та впливу на розвиток підростаючого покоління.

Музична освіта в Японії має довгу історію, що налічує сотні років. У середні віки музика використовувалася в релігійних церемоніях і святах, а в період Едо (1603-1868) японська класична музика, така як *гагаку* та *но*, стала важливою частиною двору та суспільства вищого класу.

У міру розвитку сучасної Японії в епоху Мейдзі (1868-1912), а пізніше під впливом Заходу, японська музична освіта почала стрімко вдосконалюватися. У 1947 році були прийняті «Законодавчі рамки освіти» (*Kyoiku Kihon Ho*), що забезпечувало стандартизацію освіти, зокрема, музики. Система освіти стала обов'язковою для всіх школярів, а музичні предмети

стали важливою складовою навчальних програм.

У сучасній Японії музична освіта знаходиться на високому рівні. Музику вивчають у закладах освіти, починаючи з початкової до вищої школи. Навчання включає гру на музичному інструменті, вокал, теорію музики та історію музики. У кожній школі також є оркестр і хор, що дає учням можливість виступати перед публікою та розвивати свої музичні та творчі здібності.

Японська музична освіта також передбачає вивчення традиційних японських музичних жанрів (гагаку, кокуфу-кабо, сьосьо тощо), традиційних японських інструментів та народної музики. Це робить японську освіту унікальною, оскільки вона поєднує японські музичні традиції з сучасними тенденціями розвитку світової освіти і культури.

В Японії існує широка мережа спеціалізованих музичних закладів, які дають учням інтенсивну підготовку в галузі музичного мистецтва. Натомість багато непрофесійних музичних шкіл також надають велике значення музичній освіті дітей та учнівської молоді, а також можливість самостійно обирати музичні предмети та записуватися до шкільного оркестру чи хору.

Японські школи також активно використовують музику для зміцнення духовних цінностей учнів, виховання толерантності та розвитку соціальної співпраці. В діяльності інструментальних колективів та хорів панує атмосфера, яка згуртовує учнів і розвиває їхню емпатію.

Музична освіта в Японії відома своїм позитивним впливом на розвиток молодших школярів і учнів підліткового віку. Вивчення музики розвиває їх творчі здібності, покращує рівень інтелектуальних та соціальних навичок. Дослідження показують, що учні, які займаються музикою, мають кращу концентрацію уваги, більш розвинену моторику та самодисципліну.

Зв'язок між музикою та емоційним вираженням також дуже важливий. Студенти, які здобувають професійну музичну освіту, навчаються ідентифікувати та виражати свої емоції за допомогою музичного виконання. Це сприяє розвитку емпатії та розуміння емоцій інших.

Важливу роль у музичному навчанні відіграють також шкільні оркестри та хори. Вони навчають учнів співпрацювати, слухати один одного, виконувати певні ролі. Це розвиває комунікативні навички та сприяє єдності учнів у груповій діяльності.

Незважаючи на успіхи в сфері музичної освіти в Японії, існують і певні виклики. Одним із них є збереження традиційної японської музичної спадщини та її поширення серед молодого покоління. Завдяки зростанню популярності західних музичних жанрів, існує ризик втрати автентичності та цінностей традиційної японської музики. Однак відбувається певний злагоджений підхід, де поєднання японської та західної музичної культури допомагає створити новий музичний пейзаж та заохочує інновації.

До інших викликів належить фінансування музичної освіти в освітніх закладах. Несприятливі економічні умови можуть призвести до зменшення бюджетів на музичну освіту, що може погіршити якість навчання. Необхідно знаходити шляхи для підтримки і фінансування музичної освіти з метою забезпечення її доступності та якості для всіх учнів.

Невід'ємною складовою майбутнього музичної освіти в Японії є інтеграція сучасних технологій. Використання комп'ютерних технологій, програмного забезпечення для створення музики та відео, а також онлайн-ресурси можуть зробити музичну освіту більш доступною та ефективною.

Отже, музична освіта в Японії є важливою складовою загальної системи освіти і виховання. Вона сприяє розвитку інтелектуальних, творчих, соціальних та емоційних навичок учнів. Музика є засобом підтримки культурної спадщини та стимулювання інновацій у сучасному музичному середовищі.

Незважаючи на виклики, перед якими стоїть система музичної освіти в Японії, існує багато можливостей для подальшого її розвитку і вдосконалення. Збереження та поширення традиційної японської музичної

культури, інтеграція сучасних технологій та збільшення фінансування можуть забезпечити майбутній успіх музичної освіти в Японії.

Музична освіта в Японії є надзвичайно важливою для культурного і розвитку особистості учнів. Сполучаючи традиційну японську музичну спадщину з сучасними тенденціями, система музичної освіти допомагає учням розвивати навички, які будуть корисні як в їхньому особистому, так і професійному житті.

Збереження та поширення японської музичної спадщини важливе не тільки для самої Японії, але і для всього світу. Вона збагачує культурний пейзаж та сприяє розумінню різноманітності музичної виразності. Тому важливо продовжувати підтримувати музичну освіту та заохочувати нове покоління до вивчення і пропагування цінностей музики.

Збільшення інвестицій у музичну освіту, розвиток інфраструктури для музичних заходів і заходи для підтримки та навчання вчителів музики можуть сприяти подальшому розвитку музичної освіти в Японії. Додаткові дослідження та оцінки можуть допомогти визначити найкращі практики і вдосконалити систему.

Музична освіта в Японії є цінним надбанням і дорогоцінністю, яка сприяє розвитку культури, розумінню мистецтва та розвитку молодого покоління. Її вплив на розвиток учнів та суспільства загалом є надзвичайно значущим, і ця система варта підтримки та заохочення для подальшого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Жолудєва Л. С. Становлення культури важкої музики в Японії крізь призму акультураційних процесів. *Серія 7. Релігієзнавство. Культурологія. Філософія*. Випуск 33 (46), 2015. С.108-114
2. Масол Л.М. Загальна мистецька освіта: теорія і практика: монографія. Київ: Промінь, 2006. 432 с.
3. Погоріла І. Методика Сузукі, або Як навчають музики з трьох років. Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/culture/2019/01/21/235176/>

4. Ратко М.В. Традиційна музична культура Японії періоду Кодай: естетико-світоглядні, жанрово-стилістичні та інституціональні особливості. *Культура і Сучасність* № 1, 2014. С.47-52
5. Черкасов В.Ф. Теорія і методика музичної освіти. Кіровоград, 2014. С.493-495

ІНТЕГРУВАННЯ МЕТОДІВ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ ФОНЕТИКИ ДО СИСТЕМИ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ ВОКАЛІСТІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ

Тисевич М.Р., здобувач ступеня вищої освіти «магістр»
Науковий керівник: Раструба Т.В., кандидат педагогічних наук, доцент,
Ніжинський державний педагогічний університет імені Миколи Гоголя

Kunst ist schön – macht aber viel Arbeit
(Мистецтво прекрасна річ, але потребує праці)
Карл Валентино
(кінорежисер, автора комічних скетчів, куплетів)

Сучасний світ – прогресивний, диджіталізований, частково роботизований. Яскраво помітними у ньому є тенденції популяризації творчих професій. Рівень професійності митців, зокрема вокалістів, постійно зростає, цьому сприяє сучасний освітній простір.

Євроінтеграційний вектор розвитку музичної освіти спрямовує освітян до вдосконалення та оновлення змісту освітніх програм, в яких особливою увагою наділяє «лінгвацію» навчального процесу.

Питання вивчення іноземних мов у рамках мистецької діяльності набуває актуальності. Вокальне мистецтво – **винятковий синтетичний жанр**, що майже завжди поєднує в собі мистецтво співу та мистецтво слова та одночасно втілюється унікальним музичним інструментом – голосом вокаліста; який, у свою чергу, виконує подвійну місію, передаючи довершене творіння синтезу двох мов: музичної мови та мови літературного тексту, задуманих творцями.

У рамках мистецької діяльності вокаліст часто звертається не лише до суміжних мистецтв, але і до суміжних наук, виконуючи твори не лише рідною мовою, але й іноземними, а, отже, потребуючи вузьких філологічно-